EVENIMENTE CU PROFUNDE SEMNIFICAŢII

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Evenimente de un major interes şi cu o largă semnificaţie au dat o încărcătură faptică deosebită agendei politice a săptăminii care a trecut. Primul dintre ele, în ordine cronologică, l-a constituit şedinţa din ziua de marţi 13 februarie a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prezidată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pe a cărei ordine de zi a figurat, ca un punct principal, dezbaterea informării preliminare cu privire la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România în anul 1972.

Apărute apoi şi în presă, sub forma unui comunicat oficial, cifrele şi datele cu privire la îndeplinirea planului pe anul trecut oferă o imagine sugestivă — şi în acelaşi timp dovada cea mai convingătoare, prin folosirea comparaţiilor cu anii anteriori — a dimensiunilor progresului înregistrat de patria noastră socialistă, în cel de al doilea an al actualului cincinal, atît în ansamblu, cît şi în fiecare domeniu de activitate în parte.

Comunicatul pune, de altfel, în evidenţă nu numai creşterile substanţiale faţă de anii precedenţi, ci şi depăşirea cu 14 la sută (reprezentînd 5,1 miliarde lei) a însăşi prevederilor planului pe 1972. Aceste miliarde în plus obţinute de economia naţională în anul trecut — rod al eforturilor susţinute depuse, cu abnegaţie şi dăruire, de oamenii muncii — reflectă marile posibilităţi creatoare de care dispune poporul nostru, capacitatea sa de a asigura ţării o dezvoltare impetuoasă, o ascensiune neîntreruptă spre culmile civilizaţiei şi progresului.

Adresînd — cu valoarea unui gest de o deosebită semnificaţie — mulţumiri publice oamenilor muncii, organizaţiilor judeţene de partid şi tuturor comuniştilor, ministerelor, consiliilor populare judeţene, tuturor organizaţiilor economice pentru activitatea rodnică desfăşurată în vederea realizării şi depăşirii planului pe 1972, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a apreciat că succesele obţinute oferă bune premise şi dau garanţia îndeplinirii angajamentelor asumate de oamenii muncii de a înfăptui sarcinile cincinalului înainte de termen.

În aceeaşi ordine de idei, este de subliniat că modul cum se înfăptuiesc obiectivele stabilite de Conferinţa Naţională a partidului şi Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1972, cum se materializează programele de măsuri elaborate pentru buna desfăşurare a activităţii în anul 1973 — an hotărîtor pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen —, cum se transpun în viaţă indicaţiile date de secretarul general la Conferinţa organizaţiei de partid a Capitalei au stat şi la baza discuţiilor purtate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu cu muncitori şi specialişti, cu cadre de conducere în timpul vizitei de lucru pe care a efectuat-o în cursul zilei de joi la Uzina „Vulcan" şi la Institutul Proiect-Bucureşti.

Înscriindu-se în programul atît de vast şi de dinamic al activităţii pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu o desfăşoară cu înaltă responsabilitate în fruntea partidului şi statului, reafirmînd stilul de muncă propriu conducătorului poporului nostru de a se consulta permanent şi direct cu creatorii de bunuri materiale şi spirituale, de a stabili, împreună cu ei, pe baza cunoaşterii nemijlocite a realităţii, cele mai potrivite măsuri pentru soluţionarea neîntîrziată a problemelor ridicate de construcţia economică, de viaţa socială, vizita la care ne referim — în cursul căreia a fost evidenţiată, printre altele, importanţa şi necesitatea amenajării unor zone de agrement, a parcurilor şi spaţiilor de joacă şi de sport pentru copii şi tineret — a prilejuit — aşa cum aveau s-o facă şi manifestările din ziua de vineri 16 februarie, consacrate împlinirii a 40 de ani de la eroicele lupte muncitoreşti din 1933 — o nouă şi impresionantă manifestare a sentimentelor de dragoste şi respect pe care oamenii muncii, întregul popor le nutreşte faţă de secretarul general al partidului, a încrederii şi adeziunii depline la politica partidului şi statului nostru, pusă în slujba înfloririi României socialiste.

GENERALIZAREA CONSTITUIRII CLUBURILOR DE FOTBAL DE SINE STĂTĂTOARE

O ACŢIUNE DE MARE UTILITATE ŞI EFICIENŢĂ

Această săptămînă marchează, pe planul structurii organizatorice a fotbalului nostru, un nou început de drum. **Este vorba de înfiinţarea cluburilor de fotbal, unităţi de sine stătătoare la nivelul eşalonului divizionar A.** Această acţiune deosebit de importantă şi cu mari implicaţii pozitive pe drumul asigurării marii performanţe este de fapt o continuare a căutărilor iniţiate de forul de specialitate, **reprezintă o generalizare a unor experimente cu destule reuşite aplicate de cîţiva ani la F.C. Argeş — unitatea cu cea mai mare vechime în acest profil — F.C. Bihor, F.C. Galaţi şi Sportul studenţesc.**

Continuarea a fost făcută marţi după amiază la Petrolul Ploieşti, care, în cadrul unei şedinţe de constituire, a inaugurat seria viitoarelor cluburi din actuala etapă organizatorică a fotbalului nostru. **Sîntem informaţi că şi în alte centre ale ţării cum ar fi Constanţa, şi Bacău este în curs elaborarea cadrului organizatoric al noilor nuclee specializate de performanţă fotbalistică.**

Ce reprezintă pentru fotbalul nostru o astfel de organizare şi ce a determinat opţiunea pentru formula cluburilor de fotbal ? **În primul rînd, trebuie să relevăm că aceasta se înscrie în spiritul legilor fireşti ale dezvoltării şi adîncirii specializării în sport. O astfel de măsură reprezintă o etapă calitativ superioară menită să contribuie la consolidarea organizatorică a fotbalului românesc, la formarea unor nuclee puternice care să-şi aducă o contribuţie hotărîtoare la obţinerea marilor performanţe.** În al doilea rînd, acţiunea în sine **sporeşte gradul de responsabilitate faţă de viitorul fotbalului din centrul respectiv,** lucru care era mai puţin realizabil în condiţiile clubului, cu organizare polisportivă. De multe ori în condiţiile cluburilor polisportive, oricît de competentă ar fi fost conducerea acestora, **nu s-ar fi putut cuprinde şi rezolva — la modul optim — multiplele şi complexele probleme pe care le ridică în mod normal fotbalul, în actualul său stadiu de dezvoltare pe plan naţional şi internaţional.**

Ce-şi propune a realiza în noua sa formulă organizatorică clubul de fotbal ? Pornind de la ideea creşterii autonomiei pe care o conferă noua sa poziţie de persoană juridică şi morală, încadrată în spiritul legii sportului, **trebuie menţionată posibilitatea reală de redimensionare, la nevoile actuale, a unei baze materiale proprii, bine dotată, capabilă să asigure desfăşurarea în bune condiţiuni a procesului de instruire şi educaţie.** Aceasta înseamnă spaţii de antrenament şi joc corespunzătoare, instalaţii anexe moderne, utilarea cu aparatură necesară, integrarea tot mai mult a pregătirii în normele impuse de modernizarea antrenamentelor, de recuperare a efortului fizic şi îmbunătăţire calitativă pe plan competiţional — intern şi internaţional — a comportării echipelor. **Este evident că formarea cluburilor de fotbal nu se poate realiza decît acolo unde, după o prealabilă şi lucidă evaluare a posibilităţilor existente, se întrevede şi o reuşită a unei astfel de acţiuni care să nu ducă, în nici un caz, la ratarea ideii în sine şi la soluţii de compromis.** O importantă contribuţie în sprijinul unei reuşite depline trebuie să o aducă şi organele locale de stat şi obşteşti, aşa cum s-a procedat la Piteşti, Galaţi sau Oradea. **Reuşita va depinde de spiritul de iniţiativă, de pasiune, de acel simţ organizatoric şi gospodăresc care trebuie superior valorificate şi care, la drept vorbind, există dar aşteaptă un simplu impuls de a fi puse în mişcare.**

Dar realizarea unui astfel de cadru organizatoric optim este condiţionată, în primul rînd, de alegerea colectivului de conducere a clubului de fotbal, a întregului aparat ajutător cu care se porneşte la drum. **Un astfel de colectiv, pe umerii căruia apasă mari responsabilităţi pe planul performanţei, trebuie să îndeplinească condiţia competenţei profesionale, a acelora care trăiesc în mijlocul fotbalului, condiţia sincerităţii în angajarea faţă de sarcinile specifice fotbalului, condiţia perseverenţei şi a exigenţei în ducerea la bun sfîrşit a mandatului încredinţat.** Într-un cuvînt, se cere noului colectiv de conducere să fie un nucleu de acţiune, de care are nevoie un club de fotbal, angajat pe calea afirmării sale şi a fotbalului nostru în general. O astfel de concluzie se impune cu atît mai mult cu cît din practica de pînă acum s-a putut constata că, pe ici, pe colo, asemenea cerinţe au fost ignorate. Avem în vedere dese situaţii din unele cluburi şi asociaţii sportive, în care activitatea fotbalistică, a fost lăsată în seama unor secţii descompletate, cu atitudine formală faţă de atribuţiile cu care au fost investite. Ca să nu mai vorbim că au fost şi cazuri cînd s-au produs dese schimbări de cadre în componenţa secţiilor şi conducerilor de cluburi. Normal că în asemenea situaţii simţul de răspundere a devenit o noţiune abstractă, atribuţiunile fiind transferate altor oameni care, în ciuda unor bune intenţii, nu dovedeau şi priceperea necesară unei munci de strictă specialitate şi de o mare complexitate. De aici şi rezultatele puţin satisfăcătoare, în raport cu condiţiile asigurate, cu posibilităţile existente şi cerinţele performanţei .

Referindu-ne la marile obligaţii care revin noilor cluburi avem în vedere, în mod deosebit şi pe aceea privind latura financiară. **Noul cadru organizatoric trebuie să asigure o mai bună realizare a planului de venituri şi în acelaşi timp o mai judicioasă folosire a fondului destinat cheltuielilor, care trebuie să ţină seama de dezvoltarea în ansamblu a bazei materiale a clubului, de priorităţile impuse de competiţie, de dezvoltarea în perspectivă a activităţii fotbalistice a clubului. Acum se pot găsi şi acele rezolvări mult discutate privind contribuţiile suporterilor, creşterea numărului acestora, stabilirea unor raporturi intime şi reale în ambele sensuri.**

În faţa conducerii clubului de fotbal stă acum, în condiţiile specifice unei mai mari autonomii, **sarcina asigurării unui bogat calendar competiţional realizabil printr-o mai intensă activizare a relaţiilor pe plan intern şi mai ales internaţional.** Aceasta presupune **organizarea unor competiţii tradiţionale cu participarea şi a unor echipe cu renume în fotbalul european, stabilirea unor raporturi pe bază de reciprocitate care să permită efectuarea unor turnee sau stagii de pregătire peste hotare în condiţiuni avantajoase** şi cu efecte pozitive în pregătirea propriilor echipe.

În sfîrşit, acest important pas organizatoric în fotbalul nostru poate şi trebuie să ducă la **reaşezarea actualelor raporturi club-antrenor-jucător, pe de o parte, iar pe de altă parte între cluburi şi federaţie, înţelegînd prin acestea din urmă o mai mare înţelegere şi contribuţie faţă de nevoile loturilor reprezentative angajate în competiţiile internaţionale.**

Iată, aşadar, în mare, locul şi rolul cluburilor de fotbal în mişcarea sportivă din ţara noastră, ca unităţi specializate pentru marea performanţă.

Stelian TRANDAFIRESCU
Mihai IONESCU

CARNETUL SCRIITORULUI | EUGEN BARBU

ADIO ARME!

Cam prea sălătăreaţa noastră viaţă sportivă începe să intre pe alt făgaş. Destul au curs drojdiile şi s-a dat de prea multe ori cep unor butoaie interminabile de vin pentru a înţelege, în sfîrşit că **sportul rege** este totuşi altceva decît o petrecere ce începe duminică seara şi se termină abia sîmbătă în zori. Prea mulţi lăutari, prea mulţi linguşitori, prea mulţi chibiţi care au împins într-o adevărată hecatombă sute de jucători remarcabili. Un comunicat drastic al Federaţiei de specialitate anunţă că toţi jucătorii primei Divizii (de ce numai aceştia?) vor trece prin faţa unei comisii care le va pune în vedere că toleranţa fără scop cu care au fost trataţi pînă acum o cam luat sfîrşit.

Nu sînt pentru măsuri de forţă, dar aici este vorba de chiar tineretul cel mai îndrăgit în sportul nostru şi cred că puţină seriozitate nu strică. Destul cu fitul, destul cu înclinarea spre jucătorul bun dar nedisciplinat, în defavoarea antrenorului serios şi al dracului care nu înghite să fie tras pe sfoară. Să sperăm că de data asta, un Teaşcă şi alţii vor fi ascultaţi pînă la capăt pentru că ei nu au greşit cînd l-au tratat pe omul de balon ca pe un meseriaş care trebuie să-şi facă bine datoria. O fi fotbalul un joc, dar ieşim cu el în lume. Crede cineva ca într-o echipă de **Călugări,** să zicem, **Mutul** se face că sare şi ceilalţi asudă pentru el ? Nu e echitabil, nu e sportiv şi legile sportului sînt la fel de aspre ca toate legile.

Aşadar, un **Nu** răspicat spus jocului brutal (şi el o consecinţă a lipsei de pregătire), un **Nu** răspicat spus celor care confundă terenul de iarbă cu salonul de dans! Acuma trebuie să funcţioneze tehnica pedagogică a adevăraţilor antrenori. Sigur că trecerea la un regim mai aspru de muncă sportivă nu va fi privită chiar atît de vesel de către cine ştim noi care-şi dă cu litra-n cap de cum se scoală. Trebuie procedat cu grijă şi faţă de cei înrăiţi. Se mai întîmplă şi minuni. Nici un harapnic mare, nici urletul nu sînt cele mai bune mijloace de a convinge, să sperăm că adepţii lui Bachus, ai nopţilor albe vor înţelege o clipă mai devreme că în faţa lor nu stau decît două posibilităţi : consacrarea pe arena celui mai popular sport, ori neagra ratare fără termene lungi...

Adio arme! deci.

★

Citesc o propunere pe care şi noi am susţinut-o demult. Desfiinţarea campionatului echipelor de tineret rezerve. Pe lîngă faptul că e o competiţie costisitoare şi nu prezintă nici un fel de interes, ea adună într-un fel de purgatoriu al mediocrităţii şi jucătorii buni care ar putea fi trimişi la alte echipe unde ar putea să se desvolte. Cel mai ades, un fel de **cimitir al elefanţilor,** aceste echipe de tineret rezerve adună jucători plafonaţi, gata să dea în primire iar pe cei dornici de afirmare şi într-adevăr tineri îi deprimă prin lipsa de interes a celor din jur. Să joci pe terenuri de zgură, dimineaţa, în faţa a 50 de spectatori, să te ştii totdeauna al şaptelea care bate cu anii la porţile primei garnituri, iată ceva ce nu poate aduce progresul fotbalului nostru.

De ce echipe cu 25—30 de jucători ? De ce nu echipe cu 15—17 indivizi talentaţi care-şi dispută cu înverşunare locul în lot şi titularizarea? Ciţi oameni foarte buni nu s-ar ilustra pe cine ştie ce stadioane din ţară. Amintiţi-vă de Oblemenco, de Marcu, de ciţi alţii care au făcut tuşa şi pe care numai norocul sau decizia lor de a pleca undeva în provincie i-a făcut să renască. Gîndiţi-vă la un Mulţescu şi la un Beldeanu, chiar la Troi şi la Roznai...

Ca şi la dans, ca şi în dragoste, citeodată este bine să mai şi schimbi...

Ce spune Federaţia mai ales cînd, repetăm, tot acest campionat paralel, al rezervelor costă o mulţime de bani şi energie ?

Nici ăsta nu e un argument?